

Иван Вазов
Морска скала

Завиждам ти, гранит вековен:
с вълните вечно имаш бой,
но пак си тих и хладнокръвен
пред техний плясък, шум и вой.

Цалувките им са нахалост,
зъбът им те не ощърби,
а мойто сърце всяка жалост
и всяка радост го хаби...

– Мълчи – каза гранитът леден, –
аз имам същата съдба:
вникни: и ази съм подеден
от безконечната борба!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4666>]